

Адзін з неафіцыйных лозунгаў «Звязды» — да чытача з любоўю. За амаль 90-гадовую гісторыю існавання газеты супрацоўнікі яе не раз пераконваліся, што па чучці гэта нязгаснае і ўзаемнае, якому не перашкаджаюць ні адлегласці, ні час.

Напярэдадні юбілею мы з удзячнасцю прымаем віншавальныя званкі і лісты, выслухоўваем добрыя словы і слухныя заўвагі. З цікавасцю гартаем старонкі летапісу «Звязды». Але без вас, шанюючы чытачы, гэты летапіс няпоўны. Менавіта таму мы аб'яўляем вялікі агульны збор. Ці былі ў вашым жыцці праблемы — дробныя ці вялікія, — якія дапамагла вырашыць менавіта «Звязда»? Можна, камусьці газетная публікацыя стала кропкай у зацягнутай спрэчцы з чыноўнікамі, камусьці — нязменным дарадкам у гаспадарчай працы, а камусьці — пачаткам творчага шляху? А мо ў вашым архіве захаваўся здымкі, дзе вы разам са «Звяздой» — у самым трыўяліным або самым неверагодным месцы? Па-дзяляцца, калі ласка, гэтымі гісторыямі і ўспамінамі з рэдакцыяй — вашых лістоў чакаем на адрас: 220013, Мінск, вул. Б. Хмельніцкага, 10А, рэдакцыя газеты «Звязда» — з паметкай «Звязда» мая». Гісторыі абавязкова будуць надрукаваныя ў бліжэйшых нумарах, а аўтару най-больш цікавых аповедаў і фатаграфій гарантавана чакаюць прызы.

У Беларусі будуць прадоўжаны меры па змяншэнню кошту будаўніцтва жылля і скарачэнню яго тэрмінаў

Аб гэтым Прэзідэнту Беларусі Аляксандру Лукашэнку далажыў 30 ліпеня міністр архітэктуры і будаўніцтва Аляксандр Селязнёў, паведамілі БЕЛТА ў прэс-службе беларускага лідара.

Прэзідэнт праінфармаваў аб выніках работы будаўнічага комплексу за першае паўгоддзе 2007 года. У цэлым праграма жыллёвага будаўніцтва ў краіне выконваецца. Адстаець толькі два рэгіёны: г. Мінск, дзе выканана 72 працэнты, і Віцебская вобласць — 96,8 працэнта ад запланаванага на паўгоддзе. У час даклада былі абмеркаваны далейшыя перспектывы па павелічэнню будаўніцтва жылля ў Мінску. Размова ішла і аб мадэрнізацыі старой масавай забудовы сярэдніх мінулага стагоддзя (так званых хрушчоўкаў), якая прадулгоджае выхад на якасна новы ўзровень жылля. Прэзідэнт паставіў задачу па нарошчванню ў рэспубліцы аб'ёму будаўніцтва і, у прыватнасці, у Мінску давесці гэты паказчык да 1,5 млн кв.м у год і пры гэтым задзейнічаць механізм долевага будаўніцтва. Апошнім часам долевае будаўніцтва ў краіне практычна перастала весціся, што прывяло да павышанага ажыятажнага попыту на жыллё і росту цаны за квадратны метр, напрыклад у Мінску да \$2000. На другасным рынку жылля за 6 месяцаў гэтага года цэны таксама рэзка павялічыліся. Кіраўнік дзяржавай даручыў тэрмінова ўнесці прапановы па карэкціроўцы існуючай сітуацыі з тым, каб ажывіць долевае будаўніцтва. Сёння сярэдні кошт жылля з дзяржаўна-прыватнага будаўніцтва складае \$424. Гаворачы аб расце цэн на квадратны метр жылля, Аляксандр Селязнёў адзначыў, што падарожжэ адбылося ў межах індекса будаўніча-мантажных работ — 10—11 працэнтаў за год. Паводле слоў Аляксандра Селязнёва, гэта пытанне знаходзіцца на асаблівым кантролі ў міністэрства, і пастаўлена кіраўніком дзяржавай задача не дапусціць росту цэн на жыллё вышэй за ўстаноўленыя памеры за год будзе выканана.

Прэм'ер-міністрам Беларусі і Расіі дамовіліся ўвесці практыку рэгулярных двухбаковых сустрэч

Паводле слоў Сяргея Сідорскага, бакі дамовіліся таксама «выраўноўваць гандлёва-эканамічныя адносіны». Сяргей Сідорскі паведаміў, што ў ходзе перагавораў быў разгледжаны ход рэалізацыі пагаднення аб мерах па развіццю гандлёва-эканамічнага супрацоўніцтва Беларусі і Расіі ў адпаведнасці з названымі ў гэтым дакуменце тэрмінамі. Ён нагадаў, што беларускі бок ужо прыняў шэраг рашэнняў, якія датычацца спрашчэння перавозкі расійскіх грузаў праз тэрыторыю Беларусі, а таксама якія здымаюць розныя абмежаванні па асобных групах расійскіх тавараў. Прэм'ер-міністр Беларусі з задавальненнем канстатаваў, што большасць беларускіх мясаспапрацоўчых прадпрыемстваў прайшлі ўжо атэстацыю расійскімі ветэрынарнымі службамі. У бліжэйшы час, сказаў ён, у Беларусь прыедуць расійскія спецыялісты для праверкі малочных прадпрыемстваў рэспублікі. Беларускі бок разлічвае, што Расія прадаставіць Беларусі стабілізацыйны крэдыт у бліжэйшы час.

БЕЛТА.

УБРАНА ПАЛОВА ЗБОЖЖАВЫХ

Гаспадаркі Беларусі на раніцу 30 ліпеня ўбрали збожжавыя з 1 мільёна 198 тысяч гектараў, што складае 50,4 працэнта запланаванай плошчы. Летась на гэтую ж дату было ўбрана каля 19 працэнтаў. На ўборцы збожжа сярод перадавікоў, напрыклад, Міншчыны можна назваць агракамбінат «Сноў» Нясвіжскага раёна — 1498,5 гектара збожжавых, што складае 66 працэнтаў да плана пры ўраджайнасці 78,8 цэнтнера з гектара. ААТ «Гастэлаўскае» Мінскага раёна сабрала 36 працэнтаў збожжа — 372 гектары пры ўраджайнасці 71 цэнтнер...

Святлана БАРЫСЕНКА.

ЖНІЎНЫЯ АГЛЕДЗІНЫ СВК імя Маркава Шаркаўшчынскага раёна.

СА ШТАНГЕ — ДЫ НЕ Ё ШТАНГУ!

Беларускую футбольную зборную ўзначаліў нямецкі спецыяліст Бернд Штанге

Учора ў сталічным Доме футболна на выкананне асацыяцыі «БФФ» нарадзіўся гучылі імя пераемніка Юрыя Пунтуса, заява аб адстаўцы якога была прынятая на мінулым выкананні ў Брэсце. Такім чынам, знаёмцеся: гэта чалавек з ледзь ці не самым футбольным прызвіччам — 59-гадовы нямецкі спецыяліст Бернд Штанге, уладальнік спецыяльнага прызва ФІФА за працу са зборнай Ірака.

У 1980-м маладзёжная зборная ГДР пад яго кіраўніцтвам заняла другое месца на чэмпіянаце Еўропы. З 1983 па 1988 год Штанге ўзначаліў зборную Усходняй Германіі, пасля чаго вярнуўся ў каманду, дзе пачынаў сваю кар'еру. Дзякуючы яму «Карл Цэйс» змог выбрацца ў вышэйшую лігу і ў сезоне 1988/1989 стаў сярэбраным прызёрам чэмпіяната. З 1990 па 1994 год Штанге працаваў у «Герце» і «Лейпцыгу», затым адправіўся ва Украіну, дзе стаў трэнерам і дырэктарам «Днепр» (стаў віцэ-чэмпіёнам), а потым — кіеўскі ЦСКА. У 1998 годзе немца прызначылі трэнерам зборнай Аўстраліі, дзе быў прызначаны лепшым трэнерам года. У 2001-м Штанге працаваў у зборнай Амана, з 2002-га — з галоўнай камандай Ірака.

Наогул на пасадку галоўнага трэнера зборнай Беларусі разглядалася імя кандыдатаў. Кіраўнік беларускай федэрацыі футбола Геннадзь Навыглас паведаміў толькі, што «ква-

ліфікацыя нашых трэнераў пакуль не дастаткова, каб на ўзроўні рыхтаваць каманду, таму новым трэнерам нацыянальнай мужчынскай зборнай стане замежны спецыяліст (не з СНД)». Кантракт з новым футбольным настаўнікам зборнай заключаюць да канца чыперашняга адборачнага цыкла і на ўвесь наступны.

Бернд Штанге прыехаў у Беларусь наогул, там узяў з сабой у самалет «тону розных рэчаў». Штанге заўважыў: «У вас ёсць добрыя індывідуальныя ігракі, але калі яны не прайшлі кваліфікацыю 2004, 2006,

ЗВЯЗДА

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

Налева пойдзеш — направа глянеш...

Фота Антона КЛЕШУЧКА.

Прыём дакументаў у ВНУ краіны. Уступная кампанія набліжаецца да фінішу.

Падрабязныя вынікі апошняй станцыі відэомыя ў бліжэйшыя дні, а пакуль можна сказаць, што ў вядучую ВНУ краіны — Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт — абітурыенты падалі 5805 заяў на 1810 месцаў на дзённае бюджэтнае аддзяленне (без уліку ваеннага факультэта) і 780 заяў на 435 месцаў на заочную бюджэтную форму навучання. Такім чынам, сярэдні конкурс на дзённае бюджэтную форму навучання склаў звыш 3 чалавек на месца. Неабходна заўважыць, што конкурс на спецыяльнасці тых факультэтаў, якія летас перажывалі недастатковую колькасць заяў (біялагічны, хімічны, фізічны, радыёфізікі і электронікі, механіка-матэматычны) істотна вырас і склаў 4 чалавекі на месца на біялагічным факультэце, 1,4 — на механіка-матэматычным, 2,1 — на факультэце радыёфізікі і электронікі, 1,6 — на хімічным і 1,7 — на фізічным. Акрамя таго, 5 чалавек прэзтэндуец на адно месца на спецыяльнасць «Геакалогія» на геаграфічным факультэце.

Самы вялікі конкурс на дзённае бюджэтнае аддзяленне адзначаецца сёння на гуманітарным факультэце на спецыяльнасць «Дызайн» (накірунак — «Камунікатывы дызайн») — 14,8 чалавек на месца, спецыяльнасць «Псіхалогія» («Сацыяльная псіхалогія» і «Метадалогія і метады псіхалагічных даследаванняў») — 13 чалавек. (Заканчэнне на 3-й стар.)

Курт ФРЭЙЗЕР: «Зраблю са зборнай «Ферары!»

Беларусаў трэніруе паўночны амерыканец! Тры гады таму для многіх не толькі ў Беларусі, але і ў усёй Расіі гэта стала свайго роду сенсацыяй. У нашых хакеістаў у першых з'явілася магчымасць прапрацаваць са спецыялістамі з НХЛ. Хрыстафорам Калумбам у гэтай справе стаў трэнер «Уашынгтон Кэпіталс» Глен Хэнлан, які дабіўся з камандай значных поспехаў. Ну а яго справу прадоўжыў яго сябар і былы настаўнік «Атланты Трэшэрс» Курт ФРЭЙЗЕР.

Фота Пітра ФІЛІНА.

Пасля таго як Фрэйзер, здавалася б, нічым не бліснуў на апошнім чэмпіянаце свету ў Маскве, меркавалася, што на наступны сезон яго месца зойме хто-небудзь іншы. Аднак, пераблытаўшы ўсе карты ў калодзе, федэрацыя хакея Беларусі вырашыла пакінуць Фрэйзера ля руля зборнай. Беларускі карабель цпер трымае курс на Канаду — менавіта там у наступным годзе стартуе чэмпіят свету. Якія спортыўцы рыхтуе нам містар Фрэйзер, пакажа час, а пакуль ён з двума сынамі прыехаў у Мінск для ўдзелу ў трэнінг-кампі Northern Edge (гэта лепшая школа ў Паўночнай Амерыцы). Відэомыя трэнеры паказваюць дзецям, які трэба правільна гуляць у хакей.

Дзеці глядзелі на Фрэйзера з адкрытым ротам. Яшчэ б! Коўч, які трэніраваў у «Атланце» самога Льва Кавальчука — рускага волата і зорку хакея, ды Дэнзі Хітлі — папрозу для ўсіх варатароў у НХЛ... І тут папростам выходзіць на лёд і вучыць, як правільна трымаць клюшкі і забіваць шайбы. У аднаго нашага варатара аж ногі падкасіліся, калі яго вароты атакаваў сам Фрэйзер.

Вось гэтыя амерыканцы! Які б настроіў ні быў, яны ўсё роўна распіваюцца ў жамчужнай усмешцы. Стварэцца такое ўражанне, што «дрэнныя дзеці» і «чорныя палосы» у іх жыцці не бывае. Можна, таму яны так лёгка выклікаюць прыхільнасць да сябе і на ўсе няўдачы глядзяць скрозь пальцы.

Фрэйзер па натуре жаваранак. З шасці гадоў ён ужо на нагах! Лёд у парку імя Горкага замяняе яму звычайную лёгкавую прабежку вакол возера і ў сваім родным Сент-Луісе і заняткі ў трэнажорнай зале.

(Заканчэнне на 3-й стар.)

АТРЫМАЛЬНІКІ МІНІМАЛЬНЫХ І САЦЫЯЛЬНЫХ ПЕНСІЙ — 3 ПРЫБАЎКАЙ

З 1 жніўня ў сувязі са змяненнем бюджэту працяжковага мінімуму будуць праіндэксаваны некаторыя віды пенсій.

Як паведаміла карэспандэнту «Звязды» начальнік галоўнага ўпраўлення пенсійнага забеспячэння і сацыяльнага страхавання Міністэрства працы і сацыяльнай абароны Валяціна Каралёва, індэксацыя датычыцца мінімальных і сацыяльных пенсій, а таксама надбавак і павышэнняў, што прадастаўляюцца асобным катэгорыям пенсіянераў. Пры гэтым, да прыкладу, рост сацыяльных пенсій будзе прапарцыянальна павышэнню бюджэту прахатковага мінімуму і складзе 3,5 працэнта.

Сяргей ГРЫБ.

СА ЖНІЎНА СТАЎКА РЭФІНАНСАВАННЯ НАЦБАНКА — 10,5 ПРАЦЭНТА ГАДАВЫХ

Аб гэтым паведамілі рэдакцыі ў прэс-службе Нацбанка. Памятаючы стаўку рэфінансавання накіравана ў першую чаргу на далейшыя патанненне крэдытаў банкам для насельніцтва і прадпрыемстваў. Разам з тым, на думку экспертаў цэнтральнага банка, у фінансавых установах краіны захоўваецца прывабнасць умоў укладваў у нацыянальнай валюце над умовамі захоўвання ў замежнай валюце. Зніжэнню стаўкі рэфінансавання спрыяе невысокі ўзровень інфляцыі: сёння за першае паўгоддзе павелічэнне індекса спажывецкіх цэн склала 3,6 працэнта, або 0,6 працэнта ў сярэднім за месяц.

Сяргей КУРКАЧ.

ПУП АГУРКА ЗАКАПАНЫ Ў ШКЛОВЕ

У мінулы суботу ў Шклове адбылося Свята агурка. Навокал былі адны агуркі — у самых розных і часам неверагодных выглядз. А цэнтральнай падзеяй гарадскога свята стала адкрыццё скульптуры, прысвечанай шклоўскаму агурку.

Помнік агурку

Адкрыццё прайшло ў урачыстай абстаноўцы. На плошчу рушыў дукавы аркестр з музыкой «Зялёныяні ён быў...». Дзяцінцы з вялікімі талеркамі элегантна частавалі прысутных агуркамі. Відучы цырымоніі «Агурок шклоўскі» раскажаў, што яго гісторыя пачалася тысячаў гадоў таму, і «шклоўцы стагоддзямі паспелі таямніцы капрызлівай і патрабавальнай агуродніны». А першы дакументальны ўспамін пра шклоўскія агуркі з'явіўся яшчэ ў пачатку XVI стагоддзя, калі нямецкі пасол, праязджаючы праз Шклоў, моцна здзівіўся масаваму вырошчванню і багатаму ўрадкаму агурку.

— Шклоў — гэта радзіма самага смачнага ў свеце, ізмурнадна-зялёнага і пухрыстага хрумсткага агурка, — з гэтай высновай пагадзіліся ўсе. (Заканчэнне на 2-й стар.)

Юная спадчынніца агуркаваду адразу паверыла новай прыкмеце і глядзіць грашовай купюрай кішэню Агуродца — на ішчасце і ўдачу.

РОЗГАЛАС

МОЦНЫЯ ДАДЖЫ І ПАХАЛАДАННЕ

У ліпені ў Івацэвіцкім, Ганцавіцкім, Лунінецкім і Пінскім раёнах Брэсцкай вобласці, а таксама ў Лідскім раёне Гродзеншчыны выпала ад 2,5 да 3 месячных нормаў ападкаў, паведамілі карэспандэнту «Звязды» ў Рэспубліканскім гідраметэнтры. На гэтым тыдні будзе таксама дажджліва і халаднавата. Праўда, сёння моцныя ліўні чакаюцца толькі ў асобных раёнах краіны. У першыя дні жніўня дажджы часткова спыняцца і ўсталяецца адносна цёплае надвор'е. Тэмпература паветра ўначы 7—13, удзень 17—23 цяпла, месцамі пройдуць кароткачасовыя дажджы. Аднак у пятніцу і суботу амаль паўсюдна чакаюцца дажджы, месцамі моцныя ліўні і навалыніцы. Пры навалыніцах чакаецца ўзмацненне ветру да 15—18 м/сек. Тэмпература паветра ўначы 8—14, удзень — ад 15 да 22 градусаў. Аднак нават удзень у час дажджоў чакаецца не больш за 14—15 градусаў. Дажджы пачнуць спыняцца толькі ў нядзелю, калі і пацяплее.

Сяргей КУРКАЧ.

ПЯСОК ЗАСЫПАЎ ХЛОПЧЫКА

У Наваполацку на будаўнічым аб'екце на плошчы Будайніцкай насапуды дома № 45 быў знойдзены труп засыпанага пяском хлопчыка.

Высветлілася, што ён — шасцікласнік, 1994 года нараджэння. Як паведамілі «Звязды» ў прэс-службе УУС Віцебскага аблвыканкома, устаноўлена, што школьнік падчас гульні ў гэтым месцы спрабаваў выкапаць у пяску тунэль, але ж быў засыпаны.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

ФУРА-АЎТАВОЗ ПРАТАРАНІЛА КАМБАЙН

Ноччу 28 ліпеня на трасе Мінск—Валожын фура-аўтавоз пратараніла камбайн. Віноўнік аварыі — вадзіцель фуры.

РЭДКІЯ ЧАЙКІ ПАСЯЛІЛІСЯ Ў ГОРАДЗЕ

Шшыя чайкі, занесеныя ў нацыянальную «Чырвоную кнігу», пасяліліся ў цэнтры Віцебска, выбраўшы месцам свайой «прапіскі» не «самы прастыжны раён» — дах будынка станкабудуўнічага прадпрыемства, што знаходзіцца на базары раён Заходняй Дзвіны. Разам з імі «дзельца жыллё» і некалькі пар серабрыстых чаек, размач крылаў якіх можа дасягнуць больш як 1,8 метра.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.

«СПРАВДЛІВАЯ РАСІЯ» ВЫЛУЧЫЦЬ ПУЦІНА НА ПАСАДУ ПРЭЗІДЭНТА Ў 2012 ГОДЗЕ

Лідар партыі «Справядлівая Расія» спікер Савета Федэрацыі Сяргей Міронаў паабяцаў, што яго партыя ў 2012 годзе вылучыць кандыдатуру Уладзіміра Пуціна на пасадку прэзідэнта РФ. Аб гэтым ён заявіў учора на сустрэчы з журналістамі. Паводле слоў сп. Міронаў, «паколькі прыняў рашэнне не ісці на трэці тэрмін, наша партыя будзе гатовая вылучыць Уладзіміра Пуціна прэзідэнтам у 2012 годзе».

Пры гэтым Міронаў адзначыў, што, паводле яго меркавання, для Расіі было б вялікай карысцю, калі Пуцін «выбіраўся б яшчэ на адзін наступны тэрмін у прэзідэнты Расіі». Паводле яго слоў, у бліжэйшыя некалькі гадоў у палітычнай сістэме Расіі адбудзецца сур'ёзныя змяненні: «Я ўпэўнены, што ў 2008—2009 гадах мы ўнесём змяненні ў Канстытуцыю і падоўжым тэрмін паўнамочства прэзідэнта з 4 гадоў да 5, а магчыма, нават да 7 гадоў». Нагадаем, што аналагічную заяву Міронаў зрабіў тыдзень таму ў Новасібірску. Там ён заявіў, што ў 2014 годзе Алімпійскія гульні ў Сочы будзе адкрываць Уладзімір Пуцін у якасці дзеючага кіраўніка дзяржавы.

Сам Пуцін на саміце ў Германіі не выключыў такога варыянта развіцця падзей. «Лічч шмат часу, — сказаў тады Пуцін. — Тэарэтычна гэта магчыма, Канстытуцыя гэтага не забараняе. Але гэта яшчэ аддалены час, і я нават не думаю аб гэтым».

ІРАК СВЯТКУЕ ПЕРАМОГУ НАЦЫЯНАЛЬНАЙ ЗБОРНАЙ: 13 ЗАГІНУЛЫХ

Шэсць чалавек загінулі, больш як 30 атрымалі раненні ў выніку выбуху ў цэнтры Багдада. Як перадае ІТАР-ТАСС, спасылаючыся на даныя паліцыі, замініраваны аўтобус узяцця ў паветра паблізу вялікага аптовага рынку ў раёне, заселеным пераважна шыітамі.

Адзначым, што ў Багдадзе на той момант дзейнічаў каменданцкі час: улады асцерагаліся, што экстрэмісты актыўнаюць атакі пасля перамогі зборнай Ірака ў Фінале Кубка Азіі 2007 па футболу. У фінальных матчах, які адбыўся ў Джэкарце, ірацкія футбалісты выйграў і каманды Саудаўскай Аравіі.

У час святкавання гэтай перамогі ў Іраку адбыліся яшчэ два тэракты — у іх загінулі сем чалавек, дзесяць атрымалі раненні. Справа ў тым, што тысячы ірацкаў, ігнаруючы заклікі ўладаў, усё ж выйшлі на вуліцы, святкуючы трыумф свайой зборнай. Агенцыя адзначае, што ў натоўпе былі людзі з розных абшчын і з рознымі перакананнямі.

МІЛІЦЫЯНЕР ЗНАЙШОЎ 200 ТЫСЯЧ ЕЎРА І ВЯРНУЎ ІХ УЛАДАЛЬНИКАМ

На мінулыя выхадныя вадзіцель маскоўскай роты ППС, 46-гадовы Віктар Сарокін, прыехаў у тэхцэнтр на Варшаўскай шашы: вырашыў паглядзець дэталі для свайго аўта і раптам заўважыў на асфальце побач з магазінам падазроны пакет. Адкрыўшы яго, здзіўлены сяржант убачыў, што ён літаральна набіты грашыма — еўра і рублёвымі купюрамі.

Сяржант пакалікаў ахоўніка тэхцэнтра і разам з ім уважліва аглядзеў змесціва пакета (якія пацучці валодалі ахоўнікам у гэты момант, можна толькі здагадацца) і выявілі барсетку з візіткай. Міліцыянер патэлефанаваў па ўказаным нумары і папрасіў гаспадароў прыехаць. Неўзабаве ў тэхцэнтр прымчалі маладыя людзі, супрацоўнікі адной са сталічных кампаній. Яны, як высветлілася, перавозілі грошы фірмы, на справы заехаў у тэхцэнтр і не заўважыў, які грошы вываліліся з машыны. Пасля неабходных удакладненняў «клад» быў пералічаны. Ён каўзаўся немаляма: 200 тысяч еўра і 600 тысяч расійскіх рублёў.

«Нягуча асабіста», — паіскае пільчым Віктар Сарокін. — Гэта ж не мае грошы, тхосьці за іх нясе адказнасць, перахваце. Як можна было іх узць?» Дарэчы, паводле слоў калег, ратазее аддзячылі міліцыянеру — уручылі яму каля 4 тысяч рублёў (прыблізна 150 долараў).

ПАМЁР КЛАСІК СУВЕТНАГА КІНО ІНГМАР БЕРГМАН

У Швецыі ў узросце 89 гадоў памёр класік суветнага кіно, шведскі рэжысёр Інгмар Бергман. Ён быў адным з найвялікшых дзеячў кіно XX стагоддзя.

Кінарэжысёр памёр у сябе дома, на востраве Фаро, паведаміла агенцтва Associated Press. Бергман быў дзевяціразова ўладальнікам прэміі «Оскар», за сваё жыццё рэжысёр зняў каля 50 фільмаў. Славуты швед быў жанаты пяць разоў, апошняй яго жонкай была Інгрыд фон Розен. Акрамя таго, з'яўляецца бацькам васьмі дзяцей, пра адну са сваіх дачок ён дзедаваў толькі тады, калі ёй было 22 гады, паведаміла ВВС. Нядзўзна, што ў яго кар'ерыя адносіны паміж жанатымі парамі часта выходзіць на першы план. Са смерцю класіка шведскага кіно Інгмара Бергмана перагорнута старонка гісторыі суветнага кінематографа.

ЗВЯЗДА 31 ліпеня 2007 г.

Аляксандр ЛУКАШЭНКА:

«Стварэнне спартыўных аб'ектаў у малых і сярэдніх гарадах дае добры стымул для развіцця эканомікі»

Аб гэтым заявіў 27 ліпеня Прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка ў час рабочай паездкі ў Брэсцкую вобласць. Кіраўнік дзяржавы азнаёміў са сацыяльна-эканамічным развіццём Пружанскага раёна і вобласці ў цэлым, а таксама прыняў ўдзел у ўрачыстай цырымоні адкрыцця Лядовага палаца ў Пружане, паведамляе БЕЛТА ў прэс-службе беларускага лідара.

Пружанскі раён, які налічвае 52 тысячы жыхароў, дэманструе добрыя вынікі сацыяльна-эканамічнага развіцця: практычна ўсе паказчыкі выконваюцца. У раёне паспяхова рэалізуюцца Дзяржаўная праграма адраджэння і развіцця вёскі. Тут у агульнай колькасці будзе створана 13 аграгарадкаў, з іх у 2006 годзе ўведзена ў строй 3.

Дзякуючы добрым эканамічным вынікам у Пружанскім раёне ёсць магчымасць выдзяляць неабходныя сродкі на развіццё спорту. Напрыклад, у аграгарадках створаны фізкультурна-аздараўленчыя цэнтры. Узвядзенне пружанскага Лядовага палаца было пачата на даручэнне Прэзідэнта ў лістападзе 2005 года. Ён быў спроектаваны і пабудаваны з захаваннем усіх нормаў бяспекі і выкарыстаннем сучасных інжынерных тэхналогій у аптоўмалых кароткіх тэрмінах. Даўжача-юнацкая спартыўная школа плануе аказаваць платныя паслугі населеным тут, такія як масавае катанне на каньках, фітнес, аэробіка, харэаграфія, групы здароўя. Лядовы палац можа паспяхова выкарыстоўвацца ў якасці культурнага цэнтру для правядзення выставак, канцэртаў і іншых масавых мерапрыемстваў.

У час урачыстай цырымоні адкрыцця Лядовага палаца Аляксандр Лукашэнка падкрэсліў, што сучасныя спартыўныя аб'екты ўжо створаны ва ўсіх абласных цэнтрах, цяпер усё больш увагі ў гэтым плане ўдзяляецца сярэднім і малым гарадам.

Брэсцшыня, паводле слоў Прэзідэнта, займае лідзіруючы пазіцыі ў развіцці спартыўнай інфраструктуры: нядаўна тут уведзены ў эксплуатацыю сучасны ўніверсальны спартыўны комплекс «Вікторыя», адкрыты вяслярны канал (яго будаўніцтва стала адным з найбольш маштабных будаўнічых праектаў у краіне за апошні час). «Такім чынам, у краіне развіваецца цэлая індустрыя. Мы сёння думаем аб вытворчасці ўласнай спартыўнай амуніцыі. А гэта — не толькі прыбытковы напрамак, але і новая рабочая месца, заробатная плата, павышэнне дабрабыту людзей. Гэта значыць, гэтыя «маленькія зрыянты» цягнуць за сабой цэлы шлейф эканомікі... падкрэсліў Прэзідэнт. — У свай час мы пачалі актыўна будаваць жыллё, што «пацягнула» за сабой практычна ўсю эканоміку».

Паводле слоў Прэзідэнта, развіццю хакея ў Беларусі ён сабіста ўдзяляе асаблівае ўвагу таму, што гэта больш затратны і складаны від спорту, чым іншыя. Цяпер у краіне каля 500 спецыялізаваных навуцальна-спартыўных устаноў, у якіх праходзяць падрыхтоўку больш як 200 тысяч чалавек і дзяцім. Аляксандр Лукашэнка адзначыў, што толькі на Брэсццыне выраслі тры алімпійскія чэмпіёны — Сяргей Макаранка, Леанід Тараненка, Юлія Несадзіркіна. 49 юнакоў і дзяўчат вобласці ўваходзяць у склад нацыянальных каманд краіны.

Прэзідэнт падзякаваў усім, хто прымаў актыўны ўдзел ва ўзвядзенні Лядовага палаца ў Пружане і выказаў надзею, што стварэнне спартыўнага аб'екта будзе важным укладам ва ўмацаванне здароўя моладзі. Уварчы Александр Лукашэнка ў складзе хажэйнай каманды Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь прыняў удзел у таварыскім матчы з аматарскай зборнай Мінска.

«БЕДНЫ» БЕСПРАЦОЎНЫ

Беспрацоўнага валютчыка супрацоўнікі Баранавіцкага АБЭЗ узялі ў аўтамашыне, калі ён купляў 100 долараў у другога жыхара горада. Дзелка дробная, але грошы пры сабе мяняла меў вялікія.

У беспрацоўнага канфіскавалі больш за 22 млн рублёў, 2455 еўра і 3122 долары.

Сымон СВИТНОВІЧ.

3 1 жніўня змяняюцца пункты адпраўлення аўтобусаў прыгарадных маршрутаў

Гэта звязана з пачаткам будаўніцтва ў сталіцы новага аўтавакзала.

3 аўтавакзала «Усходні» будуць адпраўляцца аўтобусамі: № 255 «Ж/Д Энергетик — дачы Уса», № 300 «Аэрапорт — Мінск-2», № 323 «Дудуткі».

Ад аўтастанцыі «Паўднёва-Заходняя»: № 450 «Волма (праз Старое Сяло)», № 250 «Лісоўшчына», № 298 «Чаромі», № 365 «Малаяўкі», № 208 «В. Сяло», № 364 «Малаяўкі (праз Чачкава)», № 423 «Саноўны Бор», № 334 «Радашковічы», № 282 «Ракаў», № 332 «Ракаў (праз Нов. Поле)», № 333 «Ракаў (праз Аксакішчыну)», № 433 «Волма (праз Душкава)», № 358 «Ратынцы», № 321 «Душкава», № 210 «Аксакаўшчына», № 336 «Бузыны», № 383 «Пугачы (праз Бузыны)», № 358 «Ратынцы» (асобныя рэйсы «Бакшты праз Дварэц»), № 360 «С.Навасадзі», № 380 «Іслач».

Ад дыспетчарскай станцыі «Заход-3»: № 305С «Крылова», № 226С «Валоўшчына», № 268 «Старае Сяло».

Ад дыспетчарскай станцыі «Дружная»: № 219 «Прафілакторый БНТУ», № 283 «Мачулішчы (праз Рос)».

Ад аэрапарту «Мінск-1»: № 429С «Аголіна».

Ад прыпынчанага пункта «Аўтаваз» № 270 «Мачулішчы», № 353 «Самыхвалавічы».

Ад прыпынчанага пункта «Станцыя метро «Пушкінская» № 200 «Дубечнае», № 207 «Новае поле», № 233 «Гарані».

Што датычыцца міжгародніх маршрутаў, яны змяняюцца з 16 жніўня. Паводле слоў інжынера аддзела перавозак філіяла «Мінскі аўтавакзал» Іны Грэншэр, аўтобусы будуць адпраўляцца з аўтавакзалаў «Усходні», «Маскоўскі» і ад аўтастанцыі «Паўднёва-Заходняя». Міжгароднія маршруты змяняцца з 13 жніўня. Аўтобусы будуць адпраўляцца ў асноўным з аўтавакзала «Усходні». Аднак больш падрабязная інфармацыя будзе вядома крыху пазней.

Інга МІНДАЛЁВА.

ПРАЙДЗІСВЕТКА АТРЫМАЛА «ЎЗНАГОРОДУ»

Шасць гадоў пазбаўлення волі ў калоніі агульнага рэжыму. А дзейнічала яна нахабна, карыстаючыся даверам аднаго дзяўдзілі з Гомеля. Перад ім 45-гадовае жанчына намалевала доўгіх перспектыву, што адзіночкі пенсіянер прыняў яе ў сваю кватэру. А далей усё развілася, як у вядомай дзіцячай казкі, дзе ліса выпрысала зайца з яго ж хаткі, калі папырлася перазімаваць.

Дык вось, спачатку кабета прыбірала да сваіх рук розныя рэчы пенсіянера, затым стала атрымліваць яго пенсію. Праз некаторы час ёй удалося выпісаць гаспадарца з кватэры і прадаць яе. Той апынуўся без грошаў і кішні ў вёсцы, адкуль перабраўся ў Гомель і, па сутнасці, пачаў будаўніцтва, бо не мог знайсці падманшчыцу, каб патрабаваць выканання яе абяцанняў уладкаваць яго жонку. І толькі пасля гэтага звярнуўся ў міліцыю, якая затрымала яе ў той момант, калі прайдзісветка... атрымлівала пенсію дзяўдзілі. У ходзе следства выявілася, што жанчына і раней сярбалася з крывінамі.

Уладзімір ПЕРНІКАЎ.

ЯК НАРАДЖАЮЦА СВАТЫНІ

Брама на Крыжовы шлях.

Хто не быў у Мосары некалькі месяцаў, будзе ўражаны тым, колькі новага з'явілася ў мястэчку дзякуючы намаганням парафіян і пастара — ксяндза-пратала Юзафа Булькі, лаўрэата прэміі Прэзідэнта «За духоўнае адраджэнне». Што ўжо казаць пра тых, хто прыязджаў сюды некалькі гадоў таму? Напрыканцы мінулага тыдня, у прастольнае свята Святой Ганны, адбылося асвячэнне новых фігур Прасвятой Дзевы Марыі і апостала Іаана ля Труны Господняй на Галгофе. Зусім нядаўна тут не было ні Труны, ні Крыжова дарогі, уздоўж якой асобныя людзі і цэлыя вёскі ставяць Крыжы-праталы. Ды і сама Галгофа бачная на пад'ездзе да Мосара (кажуць, за сто кіламетраў), з'явілася яна тры гады таму, якраз у дзень 490-годдзя асвячэння Мосарскага касцёла — 10 кастрычніка. Але гэта яшчэ не ўсё.

Неяк, гадоў пяць таму, у Мосар прыехалі ксяндз Аляксандр Рагіня, студэнт дыпламатычнага факультэта Ватыканскага ўніверсітэта, і прапанаваў ксяндзу-праталу Юзафу Бульку паставіць Крыж на самым высокім пагорку, што перада м'ястэчкам. Старажылы кажуць, што калісьці там стаяў аяміамак. Ксяндз Юзаф задумаўся: Крыж — справа добрая, але як яго паставіць, з чаго зрабіць, ды і зямля належыць сельскаму вытворчому кааператыву. На той час у Мосары ўжо шмат чаго было: прыгожы дарога да святой крыніцы, парк-ява ансамбль, сажалкі, фантані, калічкі... Але кожны раз, як ксяндз-пратал выходзіў з плябаніі і глядзеў на пагорак, ён уяўляў Крыж. Аяміамак — чалавек, які не толькі ведае, чаго хоча, але і робіць тое, што можа. Так ён са звычайнай беларускай вёскай зрабіў славуцка, цыкава турыстычны аб'ект і духоўны цэнтр. Ён здолеў не толькі пераўтварыць наваколле, зрабіўшы яго непаўторным, але пакрысе павярнуў і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Дзіцячы аздараўленчы лагер «Канікулы с богам»

Пуп агурка...

Агурковая дыета — Мы агуркі адзім штодня, — смяюцца жыхары райцэнтра. — Гэта экалагічна чыстая ежа. У агурку, лічы, адна вада. Таму і фігуру ён не сапсуе.

Менавіта на гэтую ўласцівасць наіскалі жанчыны з раённага аддзела культуры, якія арганізавалі агурковую крамку.

— Мы прапануем агурковую дыету — гаварыла Ларыса Кажакіна. — Гэта значыць: есці агуркі на снеданне, абед і вячэру. Стройнасьць забеспечана! А яшчэ агуркі выкарыстоўваюцца як касметычны сродка для твару.

Праўда, крамка яшчэ прэзентавала «Настойку агурковую Шклоўскую» 40-градусную: доўгая бу-

жання з цыбуляй шампіньёны, чавёрты — вараная яйкі. Усё нарэзаць, слаі перамазач мянэзам. А верхні слой — агуркі кружочкамі!

Ва ўсе часы карыстаюцца папулярнасьцю агуркі па-вясковыму: зеляніна — пярэшка і кроп, часнок, лісце вішні і парэчак, соль. І яшчэ маласольныя, якія гатуюцца на хуткую руку: агуркі парэзанія, зеляніна, часнок і соль. Перамяшаць усё без вады, і праз 10 хвілін можна есці!

— Любая гаспадыня любіць агуркі за хуткасць прыгатавання страў, — сказала Тамара Мінікіна, раздаючы паперкі з рэцэптамі. — Напрыклад, можна парэзаць агуркі і памідоры, закрывіць у слоік, і ўзімку сумаваць за сталом не даведзецца! А калі шыра, то мы гарымся сваімі агуркамі. Шклоўшчына — сталіца агуркоў, і гэтым мы адрозніваемся ад іншых.

Праціцьце як агуркаводы Хоць цяпер і папулярныя галандскія гатункі агуркоў, а ўсё ж сапраўдным шклоўскім гурочкам лічаць беларускі «раднічок» — жоўта-зялёныя, пухрысты. Дарэчы, у скульптуры, якая ўсталявана ў цэнтры Шклова, увасоблены менавіта гэты гатунк.

Грыватнікі на шклоўскім кірмашы прадавалі такія агуркі нятанна: кілаграм каштаваў каля 1000 рублёў.

А за «раднічок-карнішон» прасілі аж 2 тысячы рублёў. Агуркавод Міхальч запэўніваў, што гэтыя ма-

жыныя агуркі ўнутры, а піць гэты напой трэба толькі з агурковай чаркі. І зкусваць салам і салёным агурком.

Не забыліся шклоўцы і на «Апахмельныя куткі». Хоць людзей з пахмеллем на кірмашы яны заўважылі, але усё цікаўны з задавальненнем прыкладалі да пільшак са свежым халодным расолам.

Доктар агурок На выставе страў і вырабаў з агуркоў сваё майстэрства прадэманстравалі навуцальныя установы: школы і дзіцячыя садкі. Аказваецца, і там на палетках вырошчваюцца агуркі, і разам з іншай агародняй бясплатна ядуць дзеці.

Сярэдняя школа № 4 частава-ла агуркамі з мёдам і наіскала на леваяўна ўласцівасці Доктара агурка.

— Нават язву страўніка можна вылучыць агурковым сокам, калі штурхнуць перад снадчнем выпіваць тры сталовыя лыжкі свежага соку, — раіла настаўніца беларускага мовы Галіна Аўчыннікава. — А для ўсіх ён карысны тым, што выдзіць халестэрын і ўтрымлівае лёгказасваляльны ёд.

Яслі-садок № 1 паказваў агуркі з парэчак: на 3-літровы слоік 200 грамаў парэчкі, 2 сталовыя лыжкі солі, 1 — цукру. Не навярцець — вельмі смачна.

У яслі-садку № 4 не было лаво-бу ад ахвотніцкай пачаставача са-лаў і прыправы дадэцца яшчэ і цёрты гурок. У гэтай сумесі гату-юцца выдатныя салёныя гуркі, якія, сцявараюцца знаўцы, чым болей стаяць — тым больш смачныя.

Ілона ІВАНОВА.

Брама на Крыжовы шлях.

Святар Юзаф Булька.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Булька пайшоў да старшыні сельскага кааператыва, потым да старшын райвыканкома. Атрымаўшы згоду мясцовых уладаў, ён стаў думаць, з якога матэрыялу зрабіць Крыж. Дапамога прыйшла з боку... электрычных сетак. Яны аддалі бракуваную бетонную мату, а перакладзю — рэйку — ксяндз-пратал папрасіў у настаўляця Шаркаўшчынскага касцёла. Усё астатняе — машына, зварка, чатыры вясільныя краны, камяні, а потым — прычаротруна, скульптуры, крыжовая дарога, арка — намаганні людзей, якія падхалілі задуму святара.

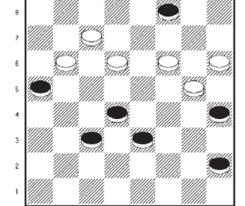
Асвячэнне новай скульптуры на Галгофе прыязджаў у мінулыя пяцінаццаць гадоў ксяндз-пратал Юзаф Булька, дэкан Антоні Клемантовіч. У мосарскага настаўляця, дарчыня і душы людзей, навучы іх любіць і панамагаць прыгажосць вакол сябе і ўнутры.

Ідэя з Крыжом была ўвасоблена гэтакаса, як усё астатняе. Спачатку аяміамак Бу

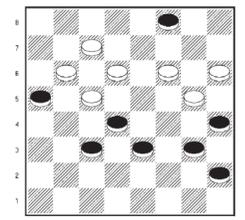
ШАШКІ

Класіфікацыйны конкурс. Аб'яўляем чарговы класіфікацыйны конкурс. Яго пераможцы маюць магчымасць выканаць альбо пацвердзіць норму першага спартыўнага разраду на шашках, а развязаўшы ўсе 12 заданняў — другога. За знаходжанне лабачных развязак або доказаў, што пазіцыя не мае рашэння, налічваюцца дадатковыя ачкі. Таму будзьце ўважлівымі.

У якасці першых заданняў прапануюцца праблемы:

№ 1. БЕЛЫЯ: b6, c7, d6, f6, g5, h6 (7). ЧОРНЫЯ: a5, c3, d4, e3, f8, g3, h2, h4 (8).

№ 2. БЕЛЫЯ: b6, c5, c7, d6, f6, g5, h6 (7). ЧОРНЫЯ: a5, c3, d4, e3, f8, g3, h2, h4 (8).

У абедзюх камбінацыйных белыя пачынаюць і выйграюць. Тэрмін для адказу традыцыйны — два тыдні. Напіраўвайце іх на адрас рэдакцыі газеты «Звязда»: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а. Рубрыка «Шашкі».

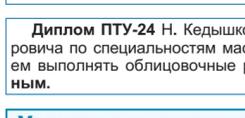
Лаўрэатаў конкурсу, акрамя таго, чакаюць прызавы ад Івана Іванавіча АСТРУШКА — дацэнта Белдзяржуніверсітэта інфарматыкі і радыёэлектронікі, прафесара Ваеннай акадэміі Распулікі Беларусі. Шаноўныя навуковцы у вольны час захаляцца не толькі гульнёй у шашкі: яго шчырыя вершы і траншныя прыпеўкі рэгулярна змяшчаюцца на старонках «Звязды». Наш шодны аўтар прысвячае гэты конкурс 90-годдзю «Звязды», як ён сам падраўляў, роднай газеты на роднай мове.

Бразільскія шашкі

У Днепрапятроўску завяршыўся чэмпіянат Еўропы на бразільскіх шашках сярод жанчын. Вучанца гімназіі № 10 г. Мінска Дар'я Федаравіч прадставіла Беларусь і заняла высокае рад у васьмёма месца, бо ўдзельнічала ў такім сур'ёзным спаборніцтве ўпершыню.

А ў Польшчы па гэтых шашках адбылося і першыню свету. Яго прызямары стаялі Вікторыя Матрычка (Украіна), Жанна Саршэва (Расія) і Юлія Макаранкава (Украіна).

У бразільскіх шашках гуляць ідзе па правлах сталетчатых, у якіх, напрыклад, з'біванне большасці фігур абавязкова. Каб лепш разабрацца ў іх прыводзім практычны прыклад:

БЕЛЫЯ: a5, b2, b4, c1, h2 (5). ЧОРНЫЯ: c5, c7, d6, e3, g5 (5). Нічыя. Таксама будзем рады вашым рашэнням.

Считать действительными?

Считать действительными: утерянные полисы добровольного страхования от несчастных случаев и болезней во время поездки за границу ЗАО «СК «АльБеНа» формы 2 РН/2РП серии АВ/МТ 0130040, 0130042, 0130045, 0130047, 0130049, 0130051—0130052, 0130054, 0130056, 0130059—0130060, 0130062.

Диплом ПТУ-24 Н. Кедышко

Диплом ПТУ-24 Н. Кедышко на имя Скаротца Юрия Викторовича по специальности мастер-строитель, штукатур с умениями выполнять облицовочные работы, считать действительным.

Уважаемые акционеры ОАО «Технобанк»!

Настоящим уведомляем о внесении изменений и дополнений в Устав ОАО «Технобанк», с изложением его в новой редакции, согласно решению внеочередного Общего собрания акционеров ОАО «Технобанк», проведенного в очной форме 19 июля 2007 г. (Протокол от 19 июля 2007 г. № 3), и о Вашем праве требовать выкуп акций, если это явилось следствием ограничения прав акционеров. Подача акционерами ОАО «Технобанк» заявления с требованиями о выкупе акций осуществляется в ОАО «Технобанк» в течение 10 рабочих дней с даты настоящего уведомления. Требования о выкупе акций (либо уведомление об отказе от выкупа) удовлетворяются ОАО «Технобанк» в течение 30 рабочих дней с даты настоящего уведомления.

Для получения дополнительной информации предлагаем обратиться в ОАО «Технобанк» по адресу: г. Минск, ул. Кротова, 44. Телефон (017) 237 43 80

Лицензия Национального банка Республики Беларусь на осуществление банковской деятельности № 11 от 27.10.2006 г.

Рубрыку вядзе Валіяна ДАУНАР.

Мама, пачытай!

Есць у Віці папугай Па мянушцы Кеша. Сам з сабою размаўляе і дзюбце арэшак. А як з'явіцца Самсон, Кеша замаўкае.

— Бо з катані, — кажа ён, — Я не размаўляю.

Лёля БАГДАНОВІЧ, г. Барысаў

Дзіцячы пакой

Хай расце!

З татам мы гуляць пайшлі Вакон луга па дарожках. Там рамоні скрозь раслі, Нібы сонейкі на жоках. Я сарваць адзін жацеў. Толькі тата не дазволіў. Ён сказаў: — Нехай расце! Прыгажосць будзе болей.

Мікола ТОНКАВІЧ, г. Мінск

— Ігарок, ну як жыцьці маладо? — пытаецца сусед. — Добра, не буду скардзіцца. — Бабуля ў кут не ставіць? — Не, туды бацька новы тэлевізар паставіў. — Тата, а ты таму кахаш? — цікавіцца вечарам малы. — Так. — Моцна-моцна? — Канешне... — Значыць, табе сёння посуд мыць.

Пасля паходу ў запарак Ігарок раскавае бабуні: — Там вельмі разумная малпа жае: сама цукеркі разгортвае, сама банан можа аблуціць... У чалавек прауважваецца — ну проста на вака!

Запісаў К. КАРНЯЛЮК, г. Віцебск.

Анечкі — п'яць, але яна ніяк не прызвычаіцца хадзіць у дзіцячы садок. Да таго ж у мамы — праца са «свабодным графікам», таму амаль кожную раніцу дзіцячым прыдумвае нейкія ўважлівыя прычыны і нарэшце выдае: — Ты ведаеш, — кажа маці, што прыйшла яе пабудзіць, — сёння я проста ўнутрана не гатовая ісці ў садок. Разумееш?

П'яці вельмі любіць чытаць, яго сястрычка Каця — толькі слухае. Хлопчык пераказвае ёй анекдот з дзіцячага часопіса. «Вароне, маўляў, перапаў кавалек сыру, з ім яна села на елку. Тут падбігае ліса з бітай — і бум ёй па галаве... Сыр скапіла і ходу. А варона апыртычвала дзі кажа: «Ні фіга сабе, як басно скарацілі!»

Пры апошніх словах Паўлік аж валіцца на каналу ад смеху. Каця паціскае плячымя: — Дурны анекдот. Што ў ім смешнага? — Басню, вядома ж, яна не чытала.

БРАЗІЛЬСКІ БЕЛАРУС

Экс-варатару нацыянальнай хакейнай зборнай Беларусі ў якасці Андрэю Мезіну так і не ўдалося дабіцца праз расійскі суд пазбаўдзіцца легіянерскага статусу ў суперлізе. А вось бразільцу Эду, які выступае за мінскі ФК «Дынама», за яго заслугі ў беларускім чэмпіянаце па футболе прадаставілі пасведчанне на права хайжарства ў нашай краіне, прычым міграцыйныя службы зрабілі выключэнне для форварда, дзюкуючы яго добрай гульні: замежным грамадзянам патрэба на пражываць у Беларусі сем гадоў, каб атрымаць такое пасведчанне, а Эду гуляе ў нашай республіцы з 2003 года.

Ірына ПРЫМАК.

уцяраныя полісы добровольнага страхавання от несчастных случаев и болезней во время поездки за границу ЗАО «СК «АльБеНа» формы 2 РН/2РП серии АВ/МТ 0130040, 0130042, 0130045, 0130047, 0130049, 0130051—0130052, 0130054, 0130056, 0130059—0130060, 0130062.

Диплом ПТУ-24 Н. Кедышко на имя Скаротца Юрия Викторовича по специальности мастер-строитель, штукатур с умениями выполнять облицовочные работы, считать действительным.

Уважаемые акционеры ОАО «Технобанк»!

Настоящим уведомляем о внесении изменений и дополнений в Устав ОАО «Технобанк», с изложением его в новой редакции, согласно решению внеочередного Общего собрания акционеров ОАО «Технобанк», проведенного в очной форме 19 июля 2007 г. (Протокол от 19 июля 2007 г. № 3), и о Вашем праве требовать выкуп акций, если это явилось следствием ограничения прав акционеров. Подача акционерами ОАО «Технобанк» заявления с требованиями о выкупе акций осуществляется в ОАО «Технобанк» в течение 10 рабочих дней с даты настоящего уведомления. Требования о выкупе акций (либо уведомление об отказе от выкупа) удовлетворяются ОАО «Технобанк» в течение 30 рабочих дней с даты настоящего уведомления.

Для получения дополнительной информации предлагаем обратиться в ОАО «Технобанк» по адресу: г. Минск, ул. Кротова, 44. Телефон (017) 237 43 80

Лицензия Национального банка Республики Беларусь на осуществление банковской деятельности № 11 от 27.10.2006 г.

НЕМАГЧЫМАЕ СПАТКАННЕ

...На базары яна доўга шукала чарэшню — вялікую, амаль чорную, бліскучую — матуліну любімую, тую, што ў Фергане з'яўлялася ў маі. Божа, як даўно (і ці насамрэч?) яны там жылі! Здаровая маці, дужы бацька, тры дачкі-пагодкі. Шчаслівая, дружная сямейка...

Спачатку нечакана захварэў бацька, і доктары парадзі яму вярнуцца на радзіму, у мяккі клімат Беларусі. Вярнуўся, аднак нічога не паспеў — ні давесці да ладу дом, ні пададаваць дачок, ні дачакацца ўнікаў: не уратавала яго нават гаючае роднае паветра.

Потым хваробы з усіх бакоў «напалі» на маці. Ціск, суставы, дэябет з ускладненнямі, адзін за адным тры інфаркты. У апошнія гады яны, можна сказаць, замуравалі хворую дома — у чатырох сценках, якія мяняліся хіба на балічнныя... Як вась зарэз.

— Мне, калі ласка, чарэшні... Трыста грамаў, — прагаварыла яна, спыніўшыся ля ашаламляльна прыгожай ягады з акурат такой жа, ашаламляльна высокай ценой. — І, я вельмі папрашу, выберыце добрай, спелай. Мне ў балічню трэба, да хворай...

— Ну, блін, дасталі! — лягнула, устаючы з-за прываўка маладзенькай прадаўшчыцы. — Спрэс — адны інваліды-хворыя! І усім добрае падаць!... А хто астатняе брэх будзе — я?.. Стаіш тут цэлы дзень, на сонцы плавішся, дык яначэ і задарма? У што вам, маці Тэрэза?

Выбеленыя валасы, ярка падаведзеныя вочы, голы пупок, доўгія пазножкі — не, канешне, ад маці Тэрэзы — тут анёга. Але ж і на... «і» гэта тыповыя сучаснае гарластае дзюўко таксама не падобна: бляввае, з празрыстымі шырмамі вачыма яно не магло нарадзіцца ад смуглых, чарнавалосых бацькоў? Ад... яе, Таі, чыя вочы нагадвалі тую ферганскую чарэшню, ад... яю, чыя — старажытная татарская кроў не размылася нават за стагоддзі жыцця ў Беларусі?

...Таісе — малодшай з трох сястрычак — у год смерці бацькі спойнілася дзясцям. Яна добра паміла вечах пасля пахавання. Поміла, я маці, калі размыліся апошнія памінальныя гасці, ціха гаварыла, тую цяпер яны павінны прысмака адна адной і разліваць толькі на трыбце. Усё, маўляў, дзясцішча скончана — караскапа на жыцці, прабівацца ў ім прыдзецца самім. Таму, дачушкі, майце галовы, слухайце розум, а не сэрца.

Матулі не трэба было паўтарачь гэта — дзіўчаты усё разумелі: добра вучыліся, умелі і каровак даць, і бульбу садзіць, і столі бяліць. Але ніводнай з іх маці не парала застачка ў вёсцы, «пад бокам», наадварот, амаль выхнула адну за адной у гарадское жыццё праз ПТВ, тэхніку, а там — як «Бог дае». Бо ўпэўнена была, што горад адрыцтваецца ад вёскі зусім не камунальнымі выгодамі (гэта — драбязя), а магчымацю выбару. Вось бел гэтай «выгоды» чалавек насамрэч цяжка.

Дочкі ёй верылі і лёсы свае складалі самі — так, як магі. Стараэйша скончыла вучылішча будаўнікоў, потым — тэхнікум, працавала тэхнолагам на будаўнічым камбінаце; выйшла замуж за добрага чалавек, нарадзіла дзюх

дочак, атрымала кватэру. Сярэдняя — працавала ў гандлі, таксама мела сям'ю, двух хлопчыкаў, жыла ў свекрыві. І ў Таісы ж усё, як быццам, нармальна: на «выдатна» скончыла радыётэхнікум, завочна — інстытут, працавала на досыць «заможным» военным заводзе, спачатку брыгадзірам, потым — майстрам на вялікім участку. Жыла ў асобным пакоі досыць цывільнага інтэрната, стаяла ў чарзе на жыллё, якое завод тады будаваў многа і хутка...

Гэта, зайздросная па савецкім часе кар'ера (у Таісы падыходзіла «чарга» нават «на партыю», з якой прагледзілі перспектывы і на больш высокі пасады) непрыкметна «праглынула» маладосць. А калі табе пад трыццаць, дзе шукаць палавічкі? Хіба што на працы.

Яе службовы раман, пэўна, нічым не адрозніваўся ад іншых. У гэтага «творца» аднолькавы сцэнарый: раптам узнікае пацучыцца да даўно знаёмага, і, як правіла, жанатага калегі. А далей — шматзначныя позіркы, кароткія бурныя таемныя сустрэчы, адзінока сумныя выхадныя...

Ці кахала яна таго чалавек? Ёй здаецца, што так, але ж навіну пра цяжарнасць чамусьці скажае не магла. Мучылася, нервавалася, шукала зручны момант, а калі ён настаў, як бы ў жарт ралапатала, што яны, канешне, дарослыя, ведаюць, як пільнаваць «капусныя градкі»... Але ж, калі раптам, ну чыста тэарэтычна, Бог пашле ім дзіцятка? Што тады? «Гэта немагчыма» — цвёрда сказаў каханы. — Немагчыма, чую?»

Амаль тры гэтыя словы прамовіла маці: немагчыма, таму што тады яна паставіць калі не крыж, дык вялікае пытанне на сваім будучым (маці-адзіночка есць маці-адзіночка)... А без пасады, без вартай працы, кватэры, грошай, без дапамогі з боку — як гадаваць дзіця? Яно ж — нават здаровае і з бацькам — на ногі паставіць цяжка, а калі, крый Бог, нарадзіцца хворое? Ды бел мужа? «Ну, зацяржарала, з кім не бывае, — разважала яна. — Дык калі з «наступствамі» позна нешта рабіць, есць жа іншае выйсце?»

Думак аб тым, каб ад дзіцяці адмовіцца, Таіса і блізка паддусціць не магла. Казала сабе, што не яна першая ў такім становішчы, не яна стане і апошняй. Неяк жа будзе, неяк уладкуецца.

А не ўладкавалася. Праз месяц пасля Чарнобыля, пад бокам у якое стаяла бацькоўская хата, маці звалілася з першым цяжкім інфарктам. Таіса, якая толькі-толькі пайшла ў дэкрэтны, сутымі прадзежала пад дзвярыма рэанімацыі раёнай балічцы. Аднайны страх за хворую, спячката, невядомасць не далі ёй данасіць малое. Дзюўчынка, Таіна дачка, нарадзілася шчасліва і такой слабеўняк, што нават не плакала. Кармілі яе праз зонд літаральна па кропельках... Ніякага прагону — ні добрага, ні дрэннага — урачы не рабілі: «незавяршаны» лёгкія ўпарта не жадалі раскывацца, не даносілі кісларод (так патлумачылі маці) да жыццёва важных органаў. Таму, казалі, нават калі малое і выжыве, ніхто не ведае, ці будзе яно нармальным.

РЫБІН ТЛУШЧ ЗАСЦЕРАЖЭ

Штодзённае ўжыванне рыбагна тлушчу дазваляе папярэдзіць развіццё дэпрэсіі, а таксама аказвае лячэбны эфект пры гэтым стане.

Да такіх высноў прыйшлі вучоныя з Бергенскага ўніверсітэта і балічцы Хокланд па выніках даследаванняў з удзелам 22 тысяч чалавек. Дзюхгадовыя назіранні за добраахвотнікамі ва ўзросце ад 40 да 74 гадоў паказалі: людзі, якія прымалі па адной лыжцы рыбагна тлушчу штодзень, пакутавалі ад сімптомаў дэпрэсіі на 30 працэнтаў радзей.

Больш за тое, чым далей працягваўся прыём гэтага сродку, тым лепш становіўся эмацыянальны стан пацэнтаў, якія пакутавалі ад дэпрэсіі. На думку кіраўніка даследавання Мары Бэрар Рэдэр, становіўчае ўздзеянне рыбагна тлушчу ў першую чаргу звязана з уваходжаннем ў яго састаў тлустымі кіслотамі. Гэтыя рэчывы аказваюць мноства дабраворных эфектаў: лічыцца, што тлустыя кіслоты змяняюць рызык развіцця інсульту, інфаркту і анкалагічных захворванняў.

ПРАГЛЯД БАЕВІКОЎ У КІНАТЭАТРАХ

ПРАГЛЯД СТРАТай СЛІХУ

Вучоныя Мексікі заявілі, што прагляд баявікоў у кіназалах з сучасным гукавым абсталяваннем можа неабарачальна пашкодзіць слых. Мексіканская федэрацыя оталарыналагаў нават выступіла ў друкі са спецыяльным зваротам на гэту тэму.

Паводле даных экспертаў, узровень шуму падчас паказу галівудскага баявіка складае ў сярэднім каля 90 дэцыбел. Але гэта сярэдні паказчык.

Часам гукавое суправаджэнне літаральна «б'е па вушак» гледача. Між тым, чалавек, у адпаведнасці з медыцынскімі нормамі, не павінен падвяргацца ўздзеянню шуму ўзроўнем у 110 дэцыбел больш чым паўтары хвіліны ў суткі.

Перавысціць гэту норму лёгка нават падчас прагляду сучасных дзіцячых кінастужак. Для параўнання: шум на перапоўненай транспартнага гарадскай вуліцы звычайна характарызуецца ўзроўнем у 75—88 дэцыбел.

ВЯЛІКІЯ СУМКІ ШКОДЗЯЦЬ ЗДОРОВ'Ю

Па-ранейшаму актуальныя вялікія сумкі, таму што ў іх змяшчаецца шмат рэчэй. З таго часу як мадэльеры абвясцілі новы тренд, да ўрачю пачалі часцей звяртацца жанчыны, якія адчуваюць галаўныя болі і праблемы з пазваночнікам.

Справа ў тым, што вялікая сумка, з якой жанчына хадзіць на працу, можа дасягаць трох-чатырох кілаграмаў. Пераносіць такую вагу — не самы карысны занятак для жанчыны. Калі ж у сумкі яшчэ і доўгія рамяні, то ноша ўжо больш падобная на гіру, якая боўтаецца на квольным жаночым плячы. Доўгія рамяні павялічваюць нагрукі, і тады модная сумка становіцца сур'ёзнай пагразою здароўю пазваночніка.

Паводле слоў Джэйм Садлер, практыкуючага сямейнага ўрача з Медыцынскага цэнтру Ваулер у Тэхасе, усё больш жанчын, якія аддаюць перавагу вялікім сумкам на доўгіх рамянях, скардзяцца на пастаянныя галаўныя болі і болі ў вобласці шыі.

Ульям Кейтз, фізіятэрапеўт у прыватнай практыцы ў Х'юстоне (Тэхас), дадае, што нааэнне такіх сумак можа прывесці да праблем са спінай. На думку ўрачю, гэтыя сумкі на плячы моцна змяняе нармальнае становішча торса. А цяжка правае галаварукунне і болі ў вобласці пазваночніка.

Бясспрэчна для здароўя медыкі прызналі сумачкі, вага якіх не перавышае двух кілаграмаў. Нагадаем, што ў гэтым сэнсе актуальныя сумкі розных памераў, ад аб'ёмных да самых маленчкіх. Строгаасці і кансерватыўнасці не ў модзе, сумачка павінна быць незвычайнай, мудрагеліста расфарбаванай. І багата ўпрыгожваюць буйнымі стразмаз, залёпкіма, махрамі, лапцугамі і брощамі.

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ. РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: І. БАРАНОЎСКІ, С. ГРЫБ, У. ЗДАНОВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), Н. КАРПЕНКА, Л. ЛАХМАНЕНКА, Т. ПАДАПІЯК, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), С. РОСЦЬКА, Л. РЫЖАНКОВА (першы намеснік галоўнага рэдактара), Л. СВІДРЫЦКАЯ, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, І. ШУЧУЧЭНКА.

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а.

ТЭЛЕФОНЫ: прыёмная — 287-19-19 (тэл.факс); аддзелаў: п'ясымаў — 287-18-64, падлікі і распускоўджанне — 287-18-51, юрыдычная — 287-19-68, сакратарыята — 292-05-82, адказны за выпуск дадаткаў: «Чыровая змена» — 292-44-12; «Мясцовае самакіраванне» — 292-21-03, улесных карэспандэнцтваў: у Брэсце: 20-37-98, Віцебску: 24-31-92, Гродне: 43-25-29, Гомелі: 17-13-92, Баранавічах: 7-26-02, Магілёве: 32-74-31; бухгалтэры: 292-22-03; даведкі па рэкламе і аб'явах: тэл.факс: 287-17-79, e-mail: reklama@zvyezda.minsk.by, рэдактар рэкламнага аддзела — тэл.факс 292-04-52.

Аўтары апулікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не заўбядні супадаць з меркаванням рэдакцыі. Рэдакцыя паідае за сабой права не ўстапуць у перапіску з

Лініі жыцця

Не давалі гарантыі і наконт маці, якая задыхалася і гадзінамі трымала дачку за руку, быццам тая магла ўратаваць зношанае сэрца...

Праз два тыдні, дзе ў сцэлыны боль змяшчаліся ночы і раніцы, адчай і смяротная стома, Тая «здалася»: падлісала адказную на дачку, якую ў тым жа стане, на мяжы жыцця і смерці, пераводзілі цяпер у вобласць.

Вярнуўшыся ў той дзень дадому, яна доўга нерухома сядзела ў поцемках, быццам чакала нейкага знака. Але і ў хаце, і звонку было ціха. «Нават на могілках, — падумалася ёй, — болей жыцця, чым тут, пад родным дахам...»

Праз месяц маці выпісалі з балічцы, і яе, слабеўняку, раптам састарэламу, Таіса забрала да сябе ў інтэрнат. Пакідаў яе дома нельга было не толькі па стану здароўя: іх некалі прыгожая вёска, шчодрэ прысваеная нябачнай атрутай Чарнобыля, падлягала адсяленню.

На рабоце Таісу шкадавалі: страціць дзіцятка (тут ведалі толькі тое, што дзюўчынка памерла), калі табе за трыццаць, з хворай мацішай ды без кватэры... Тут не пазайздросці!

Аднак кватэру яны атрымалі — аднапакаёўку на ўскрайку сталіцы. «Каб быў яшчэ адзін чалавек — мелі б права на два пакоі», — заўважылі ў райвыканаме, вылісваючы ордэр. Трэцяга чалавек (чалавечка) не было. Ці... быў?

Дзюўна, але ў той першы год Тая пра дачку ўспамінала зрэдку. Можна, таму, што ніколі не брала на рукі маленячкі цэльца, не карміла, не пецісала, не лавіла першыя позіркы, усмешкі, гукі...

Насцёрпыны адчай прыйшоў значна пазней, калі Таіса пачала ўсведамляць, што магло здарыцца з пакінутым дзіцею — у тым жа годзе «накрыўку знесла» не толькі з атамнага рэактара. Адчыніліся да пары глухія дзверы інтэрнатаў, дзіцячых дамоў, прытулкаў, дзе працавалі розныя людзі, якія па-рознаму адносіліся да пакінутых дзіцячых... Яна глядзела рэпартажы, чытала артыкулы і ўсё часцей успамінала сваё маленячэка бездапаможнае дзіцятка...

«Многія веды памнажаюць смутак» — казаў некалі біблейскі цар Саламон. Да яго слоў Таіса б дадала: «А галоўнае — яны абуджаюць сумленне».

«К я магла?» — гэтае пытанне паўстава ла перад ёй кожны раз, калі яна чытала аб эндыдзеным на сметніку, збітым, забітым ці пакінутым дзіцяці. Цяпер яна была пераказаная, што ніякі, нават самы добрызлычкі дзіцячы дом, ніякі выхавальнік, ніякі, нават найлепшыя прыёмныя бацькі не ў стане перапісачы гэтыя маленячкі трагедыі. Адно толькі — яны могуць даць шанц на больш шчаслівы жыццёвы сцэнарый.

Дзюўна, але сваю дачку (калі дзюўчынка выжыла) Таіса не магла явясці ні ў чужой сям'і, ні ў чужой краіне (першыя гады пасля Чарнобыля інашэцэмы часта ўсынаўлялі нашых малых).

А што магло вырасіць з тых, што засталіся і хваралі ў адзіноце баліччых боксаў (і добра, калі нейкая нянечка глядзіла маленячку гадоўку), з тых, што хадзілі есці і клаліся ў ложак «па званку»? Што магло вырасіць з падлетка, вынашанага пайсці на «свой хлеб» у пятаццаць-шаснаццаць гадоў — па інтэрнатах, без бацькоўскай падтрымкі, без, няхай маленячка, але такога неабходнага матэрыяльнага падмурака сям'і?